

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 67.131 van 30 juni 1997
in de zaak A. 56.426/X-3100.**

In zake : de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Pensioenen,

tegen :

Richie WENSELEERS,
wonende te TORHOUT,
Kortemarkstraat 106

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat op 15 februari 1994 werd ingediend namens de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Pensioenen, om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 4 oktober 1993 van de commissie van beroep voor vergoedingspensioenen inzake Richie WENSELEERS;

Gezien de toelichtende memorie;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op de beschikking van 18 december 1995 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 22 mei 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 juni 1997;

Gehoord het verslag van de Eerste Voorzitter van de Raad van State G. BAETEMAN;

Gehoord de opmerkingen van Adjunct-auditeur J. HEEMERYCK, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

1.1. Richie WENSELEERS, beroepsmilitair sinds 22 september 1987, vraagt op 6 juli 1988 een vergoedingspensioen aan wegens een posttraumatische aandoening van het linker oog. Op 5 januari 1988 kreeg hij tijdens de les drill de loop van een geweer in het linker oog.

1.2. Betrokkene wordt in opdracht van de Gerechtelijke Geneeskundige Dienst onderzocht door Dr. H. GILDEMYN, een oogspecialist. Deze besluit op 8 februari 1989 :

"Het linker oog vertoont normale sekwellen van een netvliesloslating operatie met cerclage, die naar alle waarschijnlijkheid tengevolge van de trauma van 5.I.88. noodzakelijk was. Inlichtingen aangaande de toestand van dat oog vóór dat ongeval zouden eventueel kunnen gevonden worden in het medisch dossier bij de aanwerving in het leger. De uitgesproken myopie met astigmatisme is waarschijnlijk hoofdzakelijk te wijten aan een lichte lenssubluxatie naar temporaal, die door hetzelfde ongeval kan veroorzaakt geweest zijn. De optische correctie van zulk een sterke unilaterale ametropie is meestal niet verdraagd, zodat de gekwetste het binoculair zicht feitelijk verloren heeft. De toestand van het linker oog zal, gans het leven van de gekwetste, vatbaar blijven voor allerlei verwickelingen (lensverduistering, secundair glaucoom, nieuwe netvliesloslating)".

1.3. De Gerechtelijke Geneeskundige Dienst schat in zijn protocol van 19 mei 1989 de invaliditeit wegens netvliesloslating met cerclage op 23 percent na volgende gerechtelijk-geneeskundige bespreking :

"De actuele deficiënte toestand van linker oog blijkt een 'normale' sekwel te zijn van het op 05.01.88 opgelopen letsel en diens behandeling.
Er zijn geen bewijzen voorhanden van een voorafbestaand slecht zicht".

1.4. Bij beslissing van 13 februari 1992 verleent de commissie voor vergoedingspensioenen betrokkene met ingang van 1 juli 1988 een voorlopig pensioen berekend op 25 percent invaliditeit (23 percent afgerond tot 25 percent). De commissie is van oordeel dat het verband met de dienst voldoende bewezen is door de stukken van het dossier (twee getuigenverklaringen en de notering van de verzorging van het letsel) en dat het bewijs van een schatbare voorafbestaande invaliditeit niet is voorgelegd.

1.5. De Minister van Pensioenen komt van deze beslissing op 11 mei 1992 in beroep.

1.6. Op 4 oktober 1993 verklaart de commissie van beroep voor vergoedingspensioenen het beroep ongegrond en bevestigt de beroepen beslissing. Deze uitspraak wordt in het bijzonder verslag als volgt gemotiveerd :

"Gezien betrokkene 5 jaar terug, voor zijn indiensttreding, een ongeval had aan het linker oog, maar hiervan geen letsel meer ondervond bij zijn indiensttreding; Overwegende dat uit de getuigenverklaringen van de heer DECOSTER christoph en de heer RABAUT Joeri dd. 27 oktober 1988, die het ingeroepen ongeval op het oefenplein hebben vastgesteld, ten genoegte van recht is bewezen dat het letsel het gevolg is van een ongeval op 5 januari 1988 tijdens de dienst zodat de C.B.V.P. de aangeropen aandoening aanrekenbaar aan de dienst acht";

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat verzoekende partij in het enig middel de gebrekkige motivering van de bestreden beslissing aanvoert :

"doordat de volledige aanrekenbaarheid van de kwaal aan dienstfeiten wordt erkend terwijl uit het bijzonder verslag niet blijkt dat de commissie van beroep voor vergoedingspensioenen de feitelijke elementen van het dossier heeft onderzocht die erop wijzen dat de vastgestelde invaliditeit eventueel gedeeltelijk aan vreemde factoren zou kunnen te wijten zijn; dat de beroepscommissie in haar bijzonder verslag stelt dat betrokkene vóór zijn indiensttreding een ongeval aan het linker oog had, 'maar hiervan geen letsel meer ondervond bij zijn indiensttreding', doch niet motiveert op welke gronden zij tot deze conclusie komt; dat de beroepscommissie het geval diende voor te leggen aan het beroepscollege van de Gerechtelijke Geneeskundige Dienst met de opdracht de bescheiden met betrekking tot de medische keuring bij de aanwerving in het leger te onderzoeken ten einde de leemte aan te vullen in het onderzoek naar de eventuele voorafbestaande toestand die medeverantwoordelijk zou zijn voor de huidige letsels";

2.2. Overwegende dat het medisch attest van militair geneesheer JANSEN, dat door verweerder ter staving van zijn pensioenaanvraag was overgelegd, melding maakte van een eerder ongeval buiten dienst waarbij een stok in het linker oog terecht was gekomen; dat zowel de Gerechtelijke Geneeskundige dienst als de door deze dienst aangestelde geneesheer-specialist van dit ongeval op de hoogte waren en het in hun oordeelsvorming hebben betrokken; dat Dr. H. GILDEMYN rapporteerde dat het linker oog "een andere contusie had +/- 5 jaar geleden" en een hoornvlieslitteken dicht bij de limbus onderaan vaststelde, wat als "een waarschijnlijk overblijfsel van de vroegere contusie" werd aangemerkt;

2.3. Overwegende dat alhoewel het vroeger ongeval door Dr. H. GILDEMYN buiten beschouwing werd gelaten gezien betrokkene "normaal zag voor de laatste

contusie", de geneesheer-specialist enig voorbehoud maakte voor het geval zijn oordeel zou worden tegengesproken door de inlichtingen vervat in het medisch dossier dat bij de aanwerving in het leger was samengesteld; dat dit dossier werd op 13 maart 1991 aan de commissie voor vergoedingspensioenen toegezonden.

2.4. Overwegende dat, zoals verweerder opmerkt, in dat dossier geen enkele aanwijzing voorkomt omtrent een mogelijk slecht zicht bij de indiensttreding in het leger; dat blijkens de door de medische dienst van het leger toegezonden stukken bij het oftalmologisch onderzoek, dat de indiensttreding voorafging, niets bijzonders werd vastgesteld;

2.5. Overwegende dat wanneer de beroepscommissie stelt dat betrokkene van het vroeger ongeval "geen letsel meer ondervond bij zijn indiensttreding" zij gewoon verwoord heeft wat ze bij inzage van diens medisch dossier heeft moeten vaststellen nl. dat bij het geneeskundig onderzoek ter gelegenheid van de aanwerving in het leger nergens sprake was geweest van een oogkwaal, laat staan dat dergelijke aandoening door de medische dienst toen zou zijn ontdekt; dat aldus genoegzaam het voorbehoud weerlegd werd dat de geneesheerspecialist in zijn verslag van 8 februari 1989 had gemaakt;

2.6. Overwegende dat uit wat voorafgaat blijkt dat de bestreden beslissing, wat de eventuele weerslag van het vroeger ongeval betreft, naar behoren met redenen omkleed is, temeer daar het beroepsschrift van de Minister van Pensioenen en het advies van de commissaris-verslaggever niet op die grond, maar op het ontbreken van een ongevallendossier waren gesteund; dat het enig middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertig juni 1900 zevenennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	G. BAETEMAN,	eerste voorzitter van de Raad van State,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

G. BAETEMAN.